31989R2053

11.7.1989 *EUROOPA ÜHENDUSTE TEATAJA* L 195/11

KOMISJONI MÄÄRUS (EMÜ) nr 2053/89,

10. juuli 1989,

millega kehtestatakse teatavate kirsitoodete minimaalsete impordihindade süsteemi üksikasjalikud rakenduseeskirjad

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Majandusühenduse asutamislepingut,

võttes arvesse puu- ja köögiviljatoodete ühist turukorraldust käsitlevat nõukogu 24. veebruari 1986. aasta määrust (EMÜ) nr 426/86 ([1]), mida on viimati muudetud määrusega (EMÜ) nr 1125/89 ([2]), eriti selle artikli 9 lõiget 6,

võttes arvesse ühise põllumajanduspoliitika eesmärgil rakendatavaid arvestusühikute väärtusi ja ümberarvutuskursse käsitlevat nõukogu 11. juuni 1985. aasta määrust (EMÜ) nr 1676/85 ([3]), mida on viimati muudetud määrusega (EMÜ) nr 1636/87 ([4]), eriti selle artikli 10 lõiget 2,

ning arvestades, et:

määruse (EMÜ) nr 426/86 artikli 9 lõikes 1 on ette nähtud minimaalsete impordihindade rakendamine teatavate mainitud määruse I lisa B osas loetletud toodete korral; nõukogu määrusega (EMÜ) nr 2247/88 ([5]) on sellise korra kohaselt käsitletavate toodete nimekirja lisatud ka teatavad kirsitooted;

nõukogu määrusega (EMÜ) nr 3225/88 ([6]) on teatavate kirsitoodete kohta kehtestatud minimaalsete impordihindade süsteemi käsitlevad üldeeskirjad; tuleb kindlaks määrata selle süsteemi üksikasjalikud rakenduseeskirjad; nende rakenduseeskirjade eesmärk on välistada võimalus, et kaupleja võiks minimaalsete impordihindade järgimisest kõrvale hoiduda, kasutades pettust, mida on raske avastada ja tõhusalt tõkestada; selline pettus võib tõsiselt häirida ühenduse kõnesolevate toodete turgu ning põhjustab tasakaalustusmaksude sissenõudmata jäämise tõttu eelarveliste sissetulekute olulist vähenemist;

selleks et vältida pettust ja selle kahjustavaid tagajärgi kõnesolevate kirsitoodete turul, tuleb sisse seada oluliselt tugevdatud tollikontroll; siseriiklikud tolliasutused peavad iga imporditava saadetise korral kontrollima, kas on järgitud minimaalset impordihinda, ning, juhul kui seda hinda ei ole järgitud, sisse nõudma tasakaalustusmaksu, mis on võrdne minimaalse impordihinna ja deklareeritud impordihinna vahega;

lisaks sellele on minimaalsete impordihindade süsteemi peamiseks eesmärgiks tagada, et kolmandatest riikidest pärinevad tooted ei häiriks ühenduse turgu liiga madalate pakkumishindade tõttu; seega tuleb minimaalsete impordihindade järgimist kontrollida kuni müügini; selleks et tõendada minimaalsete impordihindade järgimist, tuleb kasutada edasimüügi hindu tõendavaid dokumente;

risk, et deklareeritakse ebaõigeid impordihindu, on suur; tuleb kehtestada erikord tegelemiseks juhtumitega, kui kahtlustatakse, et deklaratsioon sisaldab valeandmeid;

juhul kui minimaalseid impordihindu ei ole järgitud, tuleb tagada, et nõutaks sisse tasakaalustusmaks; sellel eesmärgil võib tooteid lubada ringlusesse nõukogu direktiivi 79/695/EMÜ ([7]) (mida on viimati muudetud direktiiviga 81/853/EMÜ ([8])) artikli 13 ning komisjoni direktiivi 82/57/EMÜ ([9]) (mida on viimati muudetud direktiiviga 83/371/EMÜ ([10])) artikli 20 alusel; importija peab tõendama vastavust minimaalsele impordihinnale; tuleb kindlaks määrata ka tõendamise tähtajad;

on vaja sisse seada ka impordi järelkontroll; liikmesriikide pädevad asutused peavad pisteliselt kontrollima vähemalt 10 % imporditavatest saadetistest; seepärast tuleb kauplejatelt nõuda, et nad säilitaksid asjakohaseid dokumente ettenähtud tähtaja jooksul, selleks et võimaldada pädevatel asutustel nendele ligipääsu; see tähtaeg peab olema kolm aastat pärast vabasse ringlusesse lubamise deklaratsiooni vastuvõtmist;

komisjoni tuleb informeerida minimaalsete impordihindade järgimise kontrollimistest;

puu- ja köögiviljatoodete turu korralduskomitee ei ole esitanud oma arvamust oma esimehe määratud tähtajaks,

([1]) EÜT L 49, 27.0.1986, lk 1.
([2]) EÜT L 118, 29.4.1989, lk 29.
([3]) EÜT L 164, 24.6.1985, lk 1.
([4]) EÜT L 153, 13.6.1987, lk 1.
([5]) EÜT L 198, 26.7.1988, lk 21.
([6]) EÜT L 288, 21.10.1988, lk 11.
([7]) EÜT L 205, 13.8.1979, lk 19.
([8]) EÜT L 319, 7.11.1981, lk 1.
([9]) EÜT L 28, 5.2.1982, lk 38.
([10]) EÜT L 204, 28.7.1983, lk 63.

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Põhimõtted ja määratlused

Artikkel 1

Teatavate kirsitoodete minimaalseid impordihindu peetakse järgituks, kui tegelik impordihind ei ole väiksem vabasse ringlusesse lubamise deklaratsiooni vastuvõtmise kuupäeval kohaldatavast minimaalsest impordihinnast.

Artikkel 2

1. Käesolevas määruses kasutatud tähenduses koosneb impordihind järgmistest komponentidest:

a) FOB-hind päritoluriigis;

b) ühenduse tolliterritooriumil asuvasse sihtpunkti vedamise ja kindlustuskulud.

2. Lõikes 1 tähendab mõiste "FOB-hind" hetkehinda, mis on makstud või mida tuleb maksta saadetises oleva toodete koguse eest, sealhulgas saadetise veovahendile laadimise eest päritoluriigis ja muude selles riigis tehtud kulutuste eest. FOB-hind ei sisalda müüja kulutusi nendele teenustele, mida osutatakse pärast toodete laadimist veovahendile.

3. Kui selgub, et otse või kaubandusliku vahendaja kaudu edasimüügil on hinnad enam kui 15 % saadetise minimaalsest impordihinnast madalamad, käsitletakse nende hindade kaalutud keskmist tegeliku impordihinnana.

4. Kui lõikes 1 märgitud hinnakomponendid on väljendatud teistsuguses valuutas kui see, mis on käibel liikmesriigis, kus asjakohased tooted lubati vabasse ringlusesse, tuleb kohaldada tolliväärtuse määramisel kasutatavaid vahetuskursse käsitlevat komisjoni määrust (EMÜ) nr 1766/85 ([1]).

5. Impordihind tuleb märkida vabasse ringlusesse lubamise deklaratsiooni.

6. Käesolevas määruses kasutatud tähenduses on lõpptarbija kas tootja, kes kasutab kõnesolevat toodet selle ümbertöötamiseks teiseks tooteks, millel on vabasse ringlusesse lubamise deklaratsioonis märgitud CN-koodidest erinev kood, või jaemüüja, kes müüb üksnes tarbijatele.

7. Käesolevas määruses kasutatud tähenduses koosneb imporditud saadetis kõigist nendest toodetest, mida hõlmab üks ja sama vabasse ringlusesse lubamise deklaratsioon.

Artikkel 3

Minimaalset impordihinda korrigeeritakse valuutakoefitsiendi abil, mis määratakse kindlaks selliselt, et konverteerida see hind rahaliste kompensatsioonisummade kehtestamisel või muutmisel kasutatud keskmise valuutakursi alusel.

([1]) EÜT L 168, 28.6.1985, lk 21.

Impordi kontroll ja maksustamine

Artikkel 4

Vabasse ringlusesse lubamise deklaratsiooni vastuvõtmisel võrdlevad siseriiklikud pädevad asutused deklareeritud impordihinda minimaalse impordihinnaga, mis on asjakohaste kaupade suhtes kohaldatav vabasse ringlusesse lubamise deklaratsiooni vastuvõtmise kuupäeval.

Kui arvel märgitud hind makstakse edasilükkamisega enam kui kolmeks kuuks, vähendatakse arvel märgitud hinda 1 % võrra viivituse iga kuu kohta, mis ületab kolme kuud.

Artikkel 5

Kui deklareeritud impordihind on väiksem kui asjakohaste kaupade suhtes kohaldatav minimaalne impordihind, nõuavad pädevad siseriiklikud asutused sisse nende hindade vahega võrdse tasakaalustusmaksu.

Erikontrollimise kord

Artikkel 6

1. Kui tollil on põhjendatud kahtlused, kas vabasse ringlusesse lubamise deklaratsioonis märgitud hind peegeldab tegelikku impordihinda, nõuab ta importijalt kuue kuu jooksul selle tõendamist, et toode on müüdud tingimustel, mis tagavad minimaalsete impordihindade järgimise, ilma et see piiraks direktiivi 79/695/EMÜ artikli 13 ja direktiivi 82/57/EMÜ artikli 20 kohaldamist.

2. Pädev asutus võib lõikes 1 ettenähtud tähtaega pikendada kuni kolme kuu võrra juhul, kui ettevõtja esitab selle kohta küllaldaselt põhjendatud taotluse.

Artikkel 7

1. Minimaalset impordihinda peetakse järgituks, kui importija tõendab vähemalt 95 % imporditud saadetise kohta, et toode müüdi lõpptarbijale pärast pakendamist edasise töötlemiseta kas otse või kaubandusliku vahendaja kaudu hinnaga, mis on võrdne vähemalt minimaalse impordihinnaga.

2. Kui vaatamata kõigile importija sammudele kõnesolevat tõendust lõpptarbijalt saada ei õnnestu, võib pädev asutus tunnustada ka mõnda muud tõendust selle kohta, et toode müüdi tingimustel, mis näitavad, et minimaalset impordihinda on järgitud.

3. Erikontrolli korra rakendamine ei piira artiklites 8, 9 ja 10 mainitud järelkontrolli.

Järelkontroll

Artikkel 8

Importija peab säilitama kolme aasta jooksul pärast vabasse ringlusesse lubamise deklaratsiooni vastuvõtmist müüjale tehtud makseid tõendavaid dokumente, arveid, lepinguid, kirjavahetust ja muid kaubanduslikke dokumente, mis on seotud kõnesoleva toote hankimise ja müümisega, selleks et võimaldada pädevatel asutustel nendele ligipääsu järelkontrolli eesmärgil.

Artikkel 9

1. Pädevad asutused teevad pistelist kontrolli.

2. Igal kalendriaastal kontrollitakse ligikaudu 10 % importitud saadetistest.

Artikkel 10

Kui pädev asutus leiab kontrollimise tulemusena, et minimaalset impordihinda ei ole järgitud, nõuab ta sisse tasakaalustusmaksu, mida vähendatakse juba varem tasakaalustusmaksuna tasutud summa võrra.

Lõppsätted

Artikkel 11

Liikmesriigid teatavad komisjonile kord aastas enne kuuenda kuu lõppu sellest, kuidas on eelmisel aastal kontrollitud minimaalsete impordihindade järgimist.

Artikkel 12

Käesolev määrus jõustub kaheksandal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Ühenduste Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 10. juuli 1989

Komisjoni nimel

komisjoni liige

Ray MAC SHARRY